

Monday, June 27th, 2011

Աննախընթաց Երեկոյ Լոս Անճելըսի Հայ Քոյրերու Վարժարանին Մէջ

ԼԻՆՏԱ ԳԱՆՏԻԼԵԱՆ

Հայ քոյրերու վարժարանի 25ամեակի ձեռնարկներու շրթային եկաւ միանալու աննախընթաց գեղեցիկ եւ հաճելի երգախառն թատերական երեկոյ մը:

Ուրբաթ, Յունիս 17ի երեկոյեան, վարժարանի «Դանիէլեան» սրահէն ներս ներկայացուեցաւ Յովհաննէս Թումանեանի «Չարի Վերջը» մանկական հեքիաթը, օփերայի վերածուած հայրենի երաժիշտ Վահէ Հայրապետեանի կողմէ: «Դերասաններ»ն էին Ե. եւ Զ. դասարանի աշակերտները, պարուսոյցը՝ վարժարանիս ծնողներէն եւ «Համազգային»ի «Նայիրի» պարախումբի պարուսոյց Գաթրին Հայրապետեան, եւ ղեկավարը՝ վարժարանիս երաժշտութեան դասատու Վարդուիի Պաղտասարեանը:

Յիշենք, որ «Չարի Վերջը» հեքիաթը Թումանեան գրած է 1908ին եւ ՆԳ Գալանդերեան զայն վերածած է մանկական օփերայի, ապա ԱՄ Մանուկեան զայն աւելի

ընդարձակած է: Գործը մեկ անգամ միայն բեմադրուած է որպէս օփերա,
1950ականներուն:

Ուրբաթ երեկոյեան, «Դանիէլեան» սրահը կը յորդէր ծնողներով, ուսուցիչներով,
բարեկամներով, հիւրերով եւ երաժշտասէր հասարակութեամբ, որոնք բախտը
ունեցան «Չարի Վերջ»ը օփերայի ներկայացումը վայելելու, մինչ նոյն պահուն
Հայաստանի մէջ տեղի կ'ունենար երաժիշտ Վահէ Հայրապետեանի մեծարման
երեկոն, առ ի գնահատանք նոյն գործին Հայաստանի մէջ տեղի ունեցող անդրանիկ
բեմադրութեան:

Հանդէսը սկսաւ ճիշդ ժամուն եւ վարժարանիս տնօրէնուհի քոյր Լուսիա բարի
գալուստ մաղթեց ներկաներուն եւ յատուկ շնորհակալութեան խօսք արտասանեց այս
բացառիկ ծրագիրը իրականութիւն դարձնող բոլոր անձերուն: Ապա բեմ բարձրացաւ
Վարդուհի Պաղտասարեան եւ անբացատրելի յուզումով մը ներկայացուց տարիներու
իւր երազը եղող այդ օրուան մանկական օփերան, որ արդէն իսկ իրականութիւն
դարձաւ՝ տնօրէնութեան, բոլոր նուիրեալներու, ծնողներու եւ աշակերտներու
աջակցութեամբ:

Վեցերորդ դասարանէն Ռագել Ղուկասեան եւ հինգերորդէն՝ Կարէն Քէչէճեան
ներկայացուցին օփերային նիւթը եւ նախապատրաստեցին ներկաները դիտելու եւ
վկայելու ամերիկածին հայ պատանիներու հիանալի բեմական շնորհքները, անոնց
հայերէն անթերի եւ սահուն արտայայտութիւնը, որոնց դիտելը իսկապէս վայելք
պատճառեց ներկաներուն:

Գնահատելի էր Վարդուհի Պաղտասարեանի աշխատանքը եւ համադրումը՝
երաժշտութեան, թատերգութեան եւ պարերուն. ան կարողացեր էր ճշգրտօրէն
օգտագործել երեխաներու ձայները եւ տուեալները՝ տիպարները աւելի ցայտուն եւ
առարկայական դարձնելով: Սքանչելի էին գլխաւոր աղուէսի դերով Քրիստինա
Գալուսեանը, ագռաւի դերով՝ Սթեֆընի Գիլէճեանը, «Հաւիկ մամիկը»՝ Թալիա
Սողոմոնեանը, որուն ձայնի գեղեցիկ եւ անուշ ելեւէջները մարգուած ձայնով
դերասանի մը տպաւորութիւնը կը ձգէր: Տակաւին կ'արժէր յարմարութիւն եւ առիթ
ըլլար եւ մէկ առ մէկ կարողանայի թուել բոլոր աշակերտներու անունները, որոնք
սքանչելիօրէն ներկայացուցին իրենց ստանձնած դերերը. աղուէսները՝ իրենց
գուարճալի շարժումներով եւ ջութակներով, ագռաւները՝ իրենց կիթառներով եւ
«scooter»ներով, որոնք արագօրէն կը շարժէին բեմի վրայ. հապա թռչունները եւ հաւը
անհաւատալի ձեւով կը մեկնաբանէին իւրաքանչիւրը իրեն վստահուած դերը
երգելով, պարելով, դէմքի արտայայտութեամբ եւ ապրումով. անոնք բեմը վերածած
էին իսկական անտառի եւ իրենք՝ մեկական սիրուն անտառային կենդանիներ, իրենց
հագուստներով: Արդար է հոս յիշել, որ հագուստները ծնողներու կողմէ շատ կարճ
ժամանակամիջոցի մէջ կարուած եւ պատրաստուած էին: Գունագեղ փետուրներով
թռչունները, սեւ ագռաւները եւ սիրուն աղուէսները իրենց հետաքրքիր շարժումներով

եւ պարերով մեծ խանդավառութիւն յառաջացուցին ներկաներուն մօտ, գոհունակութիւն պատճառեցին դասատուին, որ աւելի քան 2 ամիս տրամադրեց եւ մեծ բժանդրութեամբ սորվեցուց իւրաքանչիւր բաժին, ապա համադրեց եւ բեմականացուց: Գաթրին Հայրապետեանի ցուցմունքներով պարերը եկան խանդավառութեամբ՝ պատմութեան մասերը իրար շաղկապելու, միաժամանակ շեշտելով հեքիաթի բարոյախօսութիւնը:

35 վայրկեան տեւողութիւն ունեցող մանկական օփերան, որու լրիւ տեւողութեան Կարէն Քէչեճեան կը կատարէր խօսնակի դերը, վերջ գտաւ մեծ ծափողջիւններով ու տնօրէնուհիին գոհունակութեան, քաջալերանքի եւ շնորհակալութեան խօսքերով:

Ներկաները հիացմունքի եւ վայելքի զգագումներով բաժնուեցան սրահէն, ակնկալելով յառաջիկայ տարեշրջանին կրկին դիտելու եւ ըմբռնելու նման գործ մը:

Կը շնորհաւորենք Վարդուհի Պաղտասարեանը այս նոր նուաճումին առիթով, կը շնորհաւորենք բոլոր մասնակից աշակերտները, որոնք իրենց թագուն տաղանդները ի յայտ բերին եւ անգամ մը եւս փաստեցին հայ պատանիի բազմաբնոյթ կարողութիւնները. շնորհակալութիւն պարուսույց Գաթրին Հայրապետեանի, որ իր փորձառութեամբ համադրեց պարերը եւ գոյն ու շարժում բերաւ այս հետաքրքրական խաղարկութեան. մեծագոյն շնորհակալութիւնը մեր մամաներուն, որոնք իրենց հնարամտութեամբ եւ ստեղծագործ մտքով բեմը վերածած էին մօտաւորապէս իրական անտառի:

Մեր ակնկալութիւնն է, որ կրկնուի այս աննախընթաց երեկոն եւ առիթը ստեղծէ, որ աւելի մեծ թիւով հայորդիներ ըմբռնեն Յովհաննէս Թումանեանի «Չարի Վերջը» ուսանելի մանկական օփերան: